

ข่าวออนไลน์ประจำวันพุธที่ 1 มีนาคม 2566

ที่มา: <https://www.thairath.co.th/news/local/bangkok/2600753>

ความเสี่ยงใช้หวัดนกระบาดซ้ำในไทย นกพิราบเมืองกรุง มีโอกาสติดเชื้อหรือไม่

ใช้หวัดนกชนิดเอ สายพันธุ์ H5N1 กลับมาระบาดใกล้ๆ ประเทศไทย ภายหลัง 2 พอลูกซาวกัมพูชาเสียชีวิตจากใช้หวัดนก ทำให้ไทยต้องเฝ้าระวังยกระดับมาตรการควบคุมโรคตามแนวชายแดนให้มากขึ้น จากบทเรียนในการรับมือ เพราะเคยระบาดในไทยระหว่างปี 2547-2549 มีผู้ป่วย 25 ราย เสียชีวิต 17 ศพ ก่อความเสียหายต่อการส่งออกสัตว์ปีกมากกว่า 60,000 ล้านบาท รวมถึงอุตสาหกรรมเลี้ยงไก่พื้นบ้าน และต้องทำลายไก่ไปมากกว่า 60 ล้านตัว

ข่าวออนไลน์ประจำวันพุธที่ 1 มีนาคม 2566

ที่มา: <https://www.thairath.co.th/news/local/bangkok/2600753>

ใช้หวัดนก เกิดจากเชื้อไวรัสใช้หวัดใหญ่ชนิดเอ ส่วนใหญ่พบในสัตว์ปีก ซึ่งมีหลายสายพันธุ์ และบางสายพันธุ์มีความรุนแรงสามารถติดต่อสูคนได้ จากการสัมผัสสิ่งคัดหลั่งของสัตว์ป่วยหรือตาย รวมถึงการหายใจเอาเชื้อเข้าร่างกาย และกินสัตว์ปีก หรือไข่ของสัตว์ปีกที่ปรุงไม่สุก ระยะฟักตัวหลังได้รับเชื้อเฉลี่ย 2-5 วัน หรืออาจยาวนาน 17 วัน จะมีอาการทางเดินหายใจคล้ายใช้หวัดใหญ่ แต่มีความรุนแรงมากกว่าจนถึงขั้นปอดอักเสบเสียชีวิต และอาจท้องเสีย อาเจียน ปวดท้อง หรือชักเกร็ง

สถานการณ์ใช้หวัดนกที่เกิดขึ้นในประเทศเพื่อนบ้านมีความเสี่ยงมากน้อยเพียงใดที่จะเข้ามาระบาดในไทย เพื่อการเตรียมพร้อมรับมือไม่ให้เกิดรอยเหมือนเมื่อ 16 ปีก่อน “ศาสตราจารย์ น.สพ.ดร.สถาพร จิตตपालพงศ์” คณบดีคณะเทคนิคการสัตวแพทย์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ระบุว่า ไทยไม่มีความเสี่ยงที่ใช้หวัดนกจะระบาดเข้ามา เพราะจากมาตรการที่เข้มงวด และเป็นหนึ่งในโรคที่ไทยเคยมีบทเรียนมาก่อน ขณะที่กัมพูชามีการระบาดมานานแล้ว แต่ไม่เคยเข้มงวด ทำให้มีผู้เสียชีวิต 2 ศพ

“หากดูจากสถิติต่างๆ ไม่น่ากังวลว่าใช้หวัดนกจะระบาดเข้าไทย แม้จะมีสัตว์ปีกบินข้ามเข้ามา และการเลี้ยงไก่เนื้อในฟาร์มมีมาตรฐานสูง มีระบบจัดการที่ดี แต่ด้วยอาการของโรคใช้หวัดนกอาจดูไม่ออก เพราะโคโรนายังคงอยู่ อาจแยกกันไม่ออก และหมอสวนใหญ่ไม่นึกถึงใช้หวัดนก แต่จะนึกถึงแต่โคโรน อย่างไรก็ตามแล้วโรคใช้หวัดนกสามารถรักษาได้ ไม่ต้องตกใจ ควรต้องระวังโคโรนจะดีกว่า”

ข่าวออนไลน์ประจำวันพุธที่ 1 มีนาคม 2566

ที่มา: <https://www.thairath.co.th/news/local/bangkok/2600753>

อีกอย่างใช้หวัดนกมีความเสี่ยงเฉพาะคนเลี้ยงและคนขายไก่ เพราะมีการสัมผัส และไก่ที่ชาวบ้านเลี้ยงไม่ค่อยนำออกมาขาย ยกเว้นในต่างจังหวัด แต่ก็ไม่มาก ส่วนใหญ่เป็นไก่ในฟาร์มที่มีมาตรฐานสูง จึงไม่น่าจะรุนแรง หรือแม้แต่เชื้อไวรัส มาร์บวร์กที่คล้ายกับไวรัสอีโบล่า ก็ไม่น่าข้ามเข้ามาไทยได้ เช่นเดียวกับใช้หวัดนก ซึ่งมีรายงานสถานการณ์อย่างต่อเนื่อง ไม่น่ากังวลเท่ากับโควิดที่มีอัตราการเสียชีวิตสูงกว่า จากการรับเชื้อทางอากาศ

ส่วนใช้หวัดนกเกิดจากคนเลี้ยงไก่และเกี่ยวข้องกับไก่ไปสัมผัสไก่ที่ติดเชื้อโดยตรง ถือว่าค่อนข้างห่างไกลที่ไทยจะเกิดการระบาดของใช้หวัดนก แต่อยากให้ประชาชนติดตามข่าวสารอย่างต่อเนื่องเพื่อความไม่ประมาท แต่อย่าตื่นตระหนก เพราะกรมปศุสัตว์ของไทยมีการสุ่มตรวจและเฝ้าระวังดูแลอย่างต่อเนื่อง และโอกาสที่ใช้หวัดนกจะมาจกนกนั้นน้อยมาก มีการแพร่กระจายเชื้อได้ต่ำมากในกลุ่มของสัตว์ปีก

ใช้หวัดนกติดนกพิราบได้ แต่โอกาสน้อย เพราะไม่ใช่นกป่า

ขณะที่โอกาสที่เชื้อใช้หวัดนกจะติดไปสู่คนพิราบก็มีโอกาส หากมีนกพิราบตาย เป็นกองจำนวนมาก แต่โอกาสน้อยเช่นกัน เพราะนกพิราบไม่ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกับพวกนกป่า ไม่อยากให้คนกังวล จะต้องจัดลำดับความสำคัญให้ดี ก่อนจะตื่นตระหนก เพราะหากมีนกพิราบตาย 1-2 ตัว อย่าตกใจกลัว ซึ่งเป็นการตายตามอายุขัยของนกพิราบ ยกเว้นมีนกพิราบตายเป็นจำนวนมากอย่างผิดปกติ ควรประสานกรมปศุสัตว์ให้มาพิสูจน์โรค และคิดว่าไทยมีความพร้อมระดับหนึ่งในการควบคุมโรคใช้หวัดนกจากบทเรียนที่ผ่านมา

ข่าวออนไลน์ประจำวันพุธที่ 1 มีนาคม 2566

ที่มา: <https://www.thairath.co.th/news/local/bangkok/2600753>

ที่สำคัญที่สุดควรสัมผัสสัตว์ปีกให้น้อยที่สุด หรือหากเห็นนกบาดเจ็บ ไม่ควรไปสัมผัส และเนื้อไก่ดิบต้องไม่ใช้มือหยิบจับ ต้องปรุงให้สุกก่อนนำมารับประทาน หากไม่อยู่ในวงจรถัดโรคก็ปลอดภัย และสัตว์ในฟาร์มแทบไม่มีโอกาสติดเชื้อใช้หวัดนก เพราะไม่ได้ไปสัมผัสกับสัตว์ปีกภายนอก เหมือนกับการเลี้ยงไก่อยู่หลังบ้าน หรือเลี้ยงนกป่าอาจมีความเสี่ยงมากกว่า

“ไทยต้องระวังรอยต่อแนวชายแดน ไม่ใช่เฉพาะกัมพูชา ยังมีเมียนมา และลาว ซึ่งมีระบบด้านสาธารณสุขอ่อนกว่าบ้านเรา อาจเกิดการแพร่เชื้อใช้หวัดนก แต่อย่างที่บอกอัตราการตายน้อยกว่าโควิด และสามารถรักษาได้ ไม่เหมือนกับในอดีต หรือแม้ใช้หวัดนกจะกลายพันธุ์เหมือนโควิด มีการแพร่เชื้อผ่านทางสัตว์ปีก หากเจอเชื้อกลายพันธุ์ตัวใหม่ก็ต้องเรียนรู้ใหม่ และคิดว่าทางกรมปศุสัตว์ต้องสุ่มตรวจอยู่แล้ว แต่ตอนนี้บอกว่าไม่มี ก็ยังไม่ใช่วิธีอย่างที่บอก อย่าตื่นตระหนกกังวลกันมาก”.

ข่าวออนไลน์ประจำวันพุธที่ 1 มีนาคม 2566
ที่มา <https://www.naewna.com/index.php>

เกาะติด! รายงานสถานการณ์ผู้ติดเชื้อไวรัส COVID-19 ทั่วโลก

วันพุธ ที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2566, 07.28 น.

ติดตามรายงานสถานการณ์การแพร่ระบาดล่าสุดของ ไวรัสโคโรนา-19 จากประเทศต่างๆ ทั่วโลก ประจำวันพุธที่ 1 มีนาคม 2566 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้...

ผู้ติดเชื้อรวม : 679,931,459

ผู้เสียชีวิตรวม : 6,799,913

รักษาหายรวม : 652,779,872

ข่าวออนไลน์ประจำวันพุธที่ 1 มีนาคม 2566

ที่มา : <https://www.hfocus.org/content/>

วัยรุ่นป่วยซีฟิลิซยังพุ่ง ก้องวัยรุ่นยังคงน่ากังวล ส่งท้ายเดือนแห่งความรัก

สสส. เร่งสานพลัง นักวิชาการ-เครือข่ายพ่อแม่-เยาวชน หนุนครอบครัวสร้างทัศนคติเชิงบวกต่อเรื่องเพศ คุยเรื่องเพศกับลูก ลัดโอกาสพลาดจากเพศสัมพันธ์ไม่ปลอดภัย เน้นเคล็ดลับสำคัญ สร้างบรรยากาศเป็นมิตร เปิดใจเริ่มที่รับฟัง ไม่ตัดสิน

เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ ที่ อาคารเอส เอ็ม ทาวเวอร์ ในการเสวนาเรื่อง “คุยเรื่องเพศ ลัดโอกาสพลาด” นายชาติวุฒิ วัจวล ผู้อำนวยการสำนักสนับสนุนการควบคุมปัจจัยเสี่ยงทางสุขภาพ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) กล่าวว่า เรื่องเพศเป็นเรื่องยากที่จะพูดในสังคมไทย ถูกมองว่าเป็นเรื่องน่าอาย หยาบคาย ไม่จำเป็นต้องสอน เด็กโตไปก็สามารถเรียนรู้ได้เอง ทำให้กลายเป็นเรื่องที่ต้องปกปิดในวงสนทนาของครอบครัว หรือผู้ใหญ่กับเด็ก แต่ที่จริงไม่สามารถปิดกั้นความสนใจใคร่รู้ตามวัยของเด็กได้ บางคนเลือกที่จะค้นหาข้อมูลเรื่องเพศจากสื่อต่างๆ อาทิ อินเทอร์เน็ต รวมทั้งเพื่อน ซึ่งไม่รู้เลยว่าข้อมูลที่ได้รับนั้นถูกต้อง หรือเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ความ “ไม่รู้” หรือ “ไม่เท่าทัน” เรื่องเพศของเด็ก ส่งผลให้เด็กกลุ่มหนึ่งได้รับผลกระทบเมื่อมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ได้ป้องกัน เช่น โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รวมทั้งการตั้งครรภ์

ข่าวออนไลน์ประจำวันพุธที่ 1 มีนาคม 2566

ที่มา : <https://www.hfocus.org/content/>

“ข้อมูลอัตราการคลอดของวัยรุ่นหญิงอายุ 15-19 ปี ในปี 2564 อยู่ที่ 24.4 ต่อประชากรหญิงอายุ 15-19 ปีพันคน อีกทั้งปัญหาติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อย่างซิฟิลิส ในปี 2564 มีอัตราป่วยในเยาวชนอายุ 15-24 ปี อยู่ที่ 50.5 ต่อประชากรอายุ 15-24 ปีแสนคน สูงขึ้นมากกว่า 2 เท่า จากปี 2560 สอดคล้องกับข้อมูลการใช้ถุงยางอนามัยอย่างสม่ำเสมอที่ค่อนข้างต่ำ การจัดเสวนาครั้งนี้ คาดหวังให้กลุ่มผู้ปกครอง พ่อแม่เห็นความสำคัญของการคุยเรื่องเพศอย่างเปิดใจ การสื่อสารเชิงบวกในครอบครัว พร้อมแนะเทคนิคสำคัญในการสื่อสารกับลูก คือการรับฟังเพื่อสะท้อนความห่วงใย ไม่ตัดสินว่าถูกหรือผิด พูดคุยเหมือนเพื่อนที่ไว้ใจได้ ช่วยเป็นต้นทุนสำคัญให้สื่อสารเรื่องเพศกับลูกได้ง่ายขึ้น”
นายชาติวุฒิ ก่อว่า

นายศิริพงษ์ เหล่าบุกุล คุณพ่อเลี้ยงเดี่ยวและมีลูกกำลังเข้าสู่ช่วงวัยรุ่น กล่าวว่า ลูกชายเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น ในวัย 11 ปี ทำให้การสนทนาพูดคุยระหว่างพ่อลูกเปลี่ยนไปตามวัย ลูกค่อนข้างเจี๊ยบขึ้น ไม่เหมือนวัยเด็กที่จะเล่าประสบการณ์ในโรงเรียนให้ฟังทุกคืนก่อนนอน ทำให้การเริ่มต้นบทสนทนา โดยเฉพาะเรื่องเพศ ต้องคุยที่บรรยากาศว่าลูกกำลังทำอะไร ไม่ให้เกิดความรู้สึกอึดอัดเหมือนถูกบังคับให้ต้องพูดคุย จากนั้นใช้การเล่าประสบการณ์ของตัวเองก่อน เพื่อเปิดบทสนทนา เช่น วัยเด็กพ่อก็เพื่อนผู้หญิงแบบนี้ แล้วค่อยถามว่าในห้องเรียนของลูกมีเพื่อนผู้หญิงแบบไหน ลักษณะหน้าตาเป็นอย่างไร แล้วก็เล่าประสบการณ์ความรักของตนเองให้ลูกฟัง

“แต่ก่อนคิดเสมอว่า จะเริ่มต้นพูดเรื่องเพศกับลูกอย่างไรดี เคยถึงขั้นนำวิดีโอมาดู แต่ตอนหลังลูกคิดได้ว่า การสื่อสารในครอบครัวเป็นบริบทเฉพาะ ไม่มีรูปแบบตายตัว โดยเคล็ดลับสำคัญ คือ ต้องสร้างความไว้วางใจ ขณะคุยต้องไม่สอน ไม่กดดัน ไม่ตำหนิ และแชร์ประสบการณ์ของตน นอกจากผู้ปกครองจะสามารถสื่อสารเรื่องเพศกับลูกได้อย่างใกล้ชิดแล้ว คนสำคัญถัดไป คือ ครูในโรงเรียน เพราะสำหรับเด็กบางคนคือไอดอล” นายศิริพงษ์ กล่าว

นายชาหัตม์ แวญโซ๊ะ เยาวชนจากกลุ่มลูกเหรียง กล่าวว่า ปกติเมื่อมีปัญหา หรือสงสัยเรื่องเพศ ทั้งทางกาย จากร่างกายที่เปลี่ยนไป หรือความรู้สึก จะเลือกปรึกษาเพื่อนสนิท หรือครู เพราะกลัวที่จะเปิดเผยมากกว่า โดยเฉพาะกับเพื่อน เพราะรู้สึกสบายใจ ไม่กดดัน ไม่ถูกตำหนิ ทำให้รู้สึกปลอดภัย ไม่เหมือนสอบถามกับพ่อแม่ ที่ตัวเราคิดว่า พ่อแม่ไม่ทันสมัย ไม่เข้าใจวัยรุ่น หากจะให้กล้าพูดคุยกับพ่อแม่ ก็อยากให้พ่อแม่เลือกบรรยากาศและช่วงเวลาที่เหมาะสมในการสนทนากับลูก เช่น ชมข่าว หรือดูละครร่วมกัน แล้วมีเรื่องเพศเข้ามาเกี่ยวข้อง ให้เป็นโอกาสที่ดีในการสนทนา และขอให้ใจเย็น อย่ากดดัน ตำหนิ หรือพยายามให้ลูกตอบคำถาม เพราะบางครั้งการสื่อของเด็กอาจเป็นประโยคบอกเล่า เช่น มีแฟนแล้วนะ แต่ถ้าพ่อแม่สวนว่าทำไมไม่มี ยิ่งเด็กอยู่เลย บทสนทนาจะจบทันที อย่างไรก็ตามหากไม่สามารถพูดคุยกับเพื่อน หรือครูได้ ก็อยากให้มีแอปพลิเคชัน หรือ แชนแนลของหน่วยงานรัฐ ที่จะให้บริการช่วยเหลือ รับฟัง ให้คำปรึกษา รวมถึงแนะนำเรื่องเพศ โดยไม่ซักถามตัวตนของเยาวชน เพื่อให้เด็กกล้าเล่า กล้าคุย

ข่าวออนไลน์ประจำวันพุธที่ 1 มีนาคม 2566

ที่มา : <https://www.hfocus.org/content/>

น.ส.อรพินท์ ศักดิ์เอี่ยม ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเด็ก กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) กล่าวว่า แนวโน้มสถิติเด็กและเยาวชนลดลงทุกปี จากข้อมูลของกรมการปกครอง พบว่า ในปี 2565 มีจำนวนเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี 13 ล้านคน หรือ 19.7% ส่วนเด็ก 18-25 ปี มี 6.8 ล้านคน หรือ 10.3% หากรวมเด็กทั้ง 2 กลุ่ม จะมีสัดส่วน 30% ของประชากรทั้งหมด ขณะที่สัดส่วนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น โดยมีผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป ประมาณ 20% ของประชากรทั้งหมด ขณะที่รูปแบบของโครงสร้างครอบครัวเปลี่ยนเป็นครอบครัวข้ามรุ่น และแห่งกลาง คือ ผู้สูงอายุต้องดูแลเด็ก คาดว่าในปี 2583 จะเพิ่มขึ้นถึง 15% จากปี 2562 อยู่ที่ 13.7% ทำให้เป็นส่วนสำคัญของอุปสรรคในการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว ส่วนปัญหาครอบครัวที่พบมากที่สุด คือ เด็กอาศัยในครอบครัวยากจนที่มีรายได้เส้นแบ่งความยากจนต่ำกว่า 2,600 บาทต่อเดือน ถึง 10.1% รองลงมาพ่อแม่มีปัญหาจิตเวช ปัญหาที่อยู่อาศัยของเด็กไม่ปลอดภัย ทั้งความแออัด ห้องน้ำรวมกัน โควิด-19 และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ที่ทำให้เด็กก้าวตามไม่ทัน หลงเป็นเหยื่อในสื่อออนไลน์ และสารเสพติด ทางกรมกิจการฯ ได้เข้าช่วยเหลือนำเงินอุดหนุนให้กับครอบครัวเด็กแรกเกิด รายละ 600 บาท โดยมีแม่วัยรุ่นมาลงทะเบียนมากถึง 300,000 คน